

ΠΟΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΥΟ ΕΙΚΟΝΕΣ ΘΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΜΕ; ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ Ή ΤΗΝ ΜΙΚΡΗ;

Του Γιώργου Νούτσου

Οι χάρτες για το Αιγαίο και την Ανατ. Μεσόγειο κυκλοφορούν επίσημα πια και μεθοδικά. Δεν βγάζουν ένταση και διάθεση μεταφοράς των εσωτερικών εντάσεων της Τουρκίας στο Αιγαίο, όπως πολλοί - είτε αφελείς, είτε σκοπίμως "αόμματοι", μετ εντάσεως ισχυρίζονται. Βγάζουν όμως, σίγουρα, συνέπεια, σχεδιασμό και εμμονή στην πραγμάτωση των νεοΟθωμανικών τους βλέψεων, που κατά πολύ ξεπερνούν τις ασκήσεις επί χάρτου, και προδιαγράφουν με εξαιρετική ακρίβεια τις μελλοντικές τους κινήσεις...

Κι εμείς, εδώ, σταθερά «εν υπνώσει» ! Παρακολουθούμε - προσκολλημένοι στο δόγμα Βενιζέλου «περί στρατηγικής ψυχραιμίας» - να αμφισβητούνται τα πάντα, να διεκδικούνται τα πάντα, να αλωνίζουν οι γείτονές μας σε όλα τα επίπεδα, να φιλοδοξούν και σε μεγάλο βαθμό να καταφέρνουν να προδιαγράφονται σαν δύναμη περιφερειακή. Ενώ εμείς, κρυμμένοι πίσω από τα τραγικά κατάλοιπα της οικονομικής κρίσης, να αποφεύγουμε να πράξουμε το αυτονόητο... Να ορθώσουμε ανάστημα, να θέσουμε πραγματικές κόκκινες γραμμές, που απαρέγκλιτα θα υπηρετήσουμε, στέλλοντας μήνυμα αποφασιστικότητας και μηδενικής ανοχής....

Θα βιαστούν να πουν κάποιοι...Μα θα τολμήσουμε εμείς να αντιπαρατεθούμε με την Τουρκία;

Το ερώτημα, στη σκέψη μου, δεν αντέχει κριτικής. Γιατί πρωτίστως στερείται Εθνικού πρόσημου. Αποτελεί δόλιο τεχνοκρατικό κατασκευάσμα. Μιλάει στην λογική, αν κι αυτό ακόμα είναι απόλυτα συζητήσιμο - αλλά δεν μιλάει στην ψυχή και στο φρόνιμα των Ελλήνων. Υποσκάπτει τον ψυχισμό και καλλιεργεί σύνδρομο ηττοπάθειας και υποχωρητικότητας..!

Και το ερώτημα είναι, με ποιόν τρόπο τελικά υπηρετείται η Εθνική υπόθεση; Ας μην ξεχνάμε, πως η προβολή ισχύος για την Τουρκία είναι ένα καλά δομημένο επικοινωνιακό παιχνίδι, που εφόσον στην πράξη αποδεικνύεται πως παράγει αποτέλεσμα (ερωτήματα σαν το παραπάνω συμβάλλουν σ αυτό), αποκτά στη συνέχεια και πρακτικά, υλοποιήσιμα χαρακτηριστικά.

Στην αδηφάγο διάθεση, δεν υψώνεις τείχη με άνευρες δηλώσεις, διάθεση υποταγής και καλλιεργούμενο φόβο περί αδυναμίας αντίδρασης. Παίζεις με αποφασιστικότητα όλα τα χαρτιά σου. Δοκιμάζεις κι εσύ τις δικές τους ανοχές και αντοχές. Προβάλλεις το μείζον Εθνικό διακύβευμα να μη χαριστεί ούτε πόντος γης, αέρα και θάλασσας, σαν το αδιαπραγμάτευτο και μόνο σενάριο, για το οποίο κάθε θυσία, αν απαιτηθεί, θα πρέπει να πραγματοποιηθεί, με στόχο το φρόνημα, την υπεράσπιση της Πατρίδας και την παγκόσμια αναγνώριση και σεβασμό σε θέσφατα αδιαπραγμάτευτα.

Οι Έλληνες πολίτες, περιμένουν από τη νέα κυβέρνηση, των Πρωθυπουργό και τον υπουργό Άμυνας αυτές τις παραμέτρους των πολιτικών τους σχεδιασμών να ξεδιπλώσουν, υπηρετώντας πρωτίστως την ισχυρή αποτρεπτική ισχύ των Ενόπλων μας δυνάμεων και στέλνοντας μηνύματα αποφασιστικότητας στην άλλη πλευρά του Αιγαίου.

Είναι αυτό ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ, για την Ελληνική κυβέρνηση, που αν δεν το τρέξει και δεν το υπηρετήσει με σθένος και συνέπεια, πολύ γρήγορα οι εφεδρείες της θα ξεφουσκώσουν και η χώρα θα μπει τελεσίδικα πια, σε μονοπάτια Εθνικών τραγωδιών, χωρίς επιστροφή... με τις υστερακόλουθες κραυγές πάνω στα Εθνικά μας ερείπια, να μην έχουν πλέον καμία απολύτως αξία... και εικόνες σαν αυτή που συνοδεύει το άρθρο μου, να στοιχειώνουν στο διηνεκές το διάβα του Ελληνισμού.....!!!

Υ.Γ. Αδυνατώ να φανταστώ έναν έστω Έλληνα – πολιτικό και απλό πολίτη – που θα επέτρεπε να πραγματοποιηθεί το Εθνικό ανοσιούργημα, όπως αυτό αποτυπώνεται στον χάρτη, που επέλεξα να συνοδεύει το άρθρο μου αυτό